

087.1

28

P E B
P-433

Hind 30 mrc.

NOORTE PÜÜDED.

ü.e.v.i.

Kaiu osakonna
aegkiri.

Ar 925 P
Noorte

✓ ○
sf. 7443 I.
X

Juuni 1925.
Esimene aastakäik.

Legejaile.

Traegust ilmeb aegriju nii palju, miti palju, mille tööle nii monigi legeja kisib: „mis jaoks U.E.N.U. Kaire osakonna „Noorte Piiteded,” nii meile panutavae mujalt paremaid aegriju!”

„Noorte Piiteded” ei taha võistelda oma sisuga mitte ühegi aegrijaga. Sä ei taha mitte olla armaks pühapäeva vahelugemisen, samuti ei taha ta jutustada põnevatest inimlastest lugudest, ega taha olla polümina vana. Ta si ole määrat nidle, kes otsivad ette lõbe, vaid neile, kellel on jau inimeses saada. Kõige päält tahab „Noorte Piiteded” hoida Kaire vallas seda ala, mida ei ole pakuvud senised avalikud aegrijad. „Noorte Piiteded” ei ole mitte Kaire uudiste soojas, vaid Kaire ele-reformi aegri.

Oma kaastööliseks palub „Noorte Piiteded” töötles kõiki noori, nelledel rinnas on „nooruse tuli.”

Sõimetus.

Mere

Olemme noored, si elu me värda, vaid ootame teda ja julgesti tahame astueda vastu ja vaadata silma ning haavata sinni ja tungida lõki maailma.

Meil jõudu on nüsvamas otsata patju, ja riimus on tarramas lainotus veri, kui kontisev mesi, mis massab ja tormab ning kunagi rahu si leia.

Me töötame tööle, si laiseldab taha, ikondagi peata, vaata taha, vaid edasi, elu ja olude kiuste, kui läinud, nel töökned on tehtud ette, vaid muurame eest ja need endaga ühes kanname edasi elueeruhuse.

Meil elutahed on riimus, ei lase end petta, si püüide niusaja vörust, vaid tahame täusata, lähemale jõuda hääduse, tõsiduse, aususe pool, tahame elada, võidelda, võita, ihaldada, armastada, rõõmus hõisata, meil selleks on jõuolu - veel oleme noored!

Ellila.

-3-

Linnutee üle rahvatu merevee...

Nagu ilusam pärlinee

käib üle merevee

viindest edelarõge linnutee...

Linnutee, üle sinava merevee,

milles pügeldab tava sina.

ting kaeguses vette kuob lähte vina...

ja eimal, kui valgendoru lina
tingib vette loome õlmesed maanina.

Linnutee üle sinava merevee
oleb ligipääsematuses Sina.

Tava Sina üle rahvatu merevee

on See ilusate silmade vina...

ja eimal, kui valgendoru lina
tingib mere loome õilmistes valgendoru.

maanina -

See hingi siigav siultus on valge õilmiste
lina -

Rahvatu meri - olen mina !

- ny.

-34-

Kvade.

Ma mullen, kusis novade tuleb,
kuis rohisevad veed.

Ma näen, kus talve sureb,
ja annab kivadel teed.

Ma mullen, kusis laulavad linnud,
ja näen, kusis muobaus läikimaa;
sest pärnuse soojuvad pilgud
on ülesse äratand ta.

Ühes inelik tenuu mis, tärnak,
mis mind nii rõõmustab
ja tundnes, mis südames öricab
köin meened metsa õab.

Vesipluur.

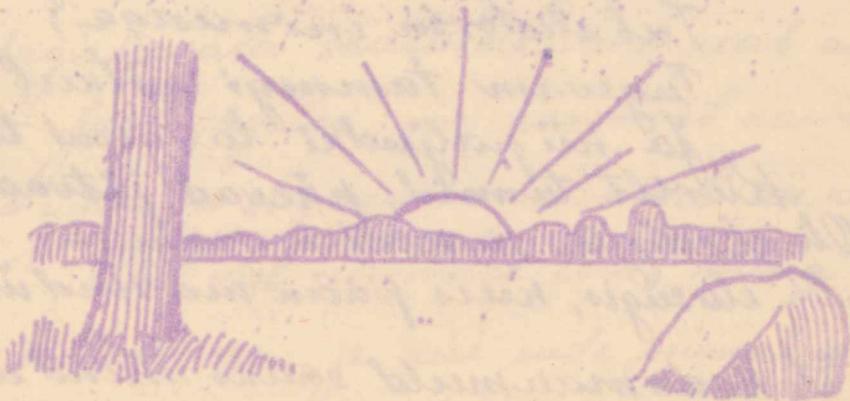
Hiliskuud.

Ju esimesist kuud-päevist soojest
on saabunud suvi, päässe jaistest kuum.
Ju võrsund vilja valmimata tuum
on neitsiliikust õilmeist argest.

Ja pääsenet, kes alles hilja sul
näis pülvat tänna pilverkardina,
on jätnud juba naeratuse era
ja sammub naesens valmisiise teel.

End riiteb ta jätkes paljaks rinna,
mis purpervloori kõrgest pilveist vast.
Ning inimene, aast. 18 80get daamit
ju orvab nõrgaima saand elu hinnas
nii peotäis juuniseid vastelt daamilt
ta ümber kolavad uueuna küste raam.

-ny

Elusügis.

Waata mureel lilled õitsevad,
Puud mühavad, linnud laulavad!
See on kaunis kevad, ilus aeg,
Sammuti kui noorus - õitsvaeg..

Aga aastaajad muutuvad -
Elevormid sindki nüdavad..
Neid hoida sa si sää vägisee -
Suvele järgneb sügise.

Sügistuled väga armvad,
Suvelad porri punavad;

Puru-paru lõhub sügistuel,
Rebib lehed, mis veel järel puub.
Vahest vaatab põlevt pääkene,
Oma ja ou arglik, kollant.

Köduneb iga leheke,
Ei neist äska inksi elu.

Kaob elu sellel sügisel,
Et hüüaks neadet järgmisel!
Uleil jõuar on küllalt veel, et elada, vaidlede,
Et alla noor, kummi meito autud tegutseda!

Nagu sügis koltund lehiiga,
Teeb elevorm inimesega;

Tugevam tammigi nõtkub ta eel
Ja nii paljudeki langivad ta teel.

Kürelt tumed, päevad jätravad mind -
Oh elusügis, sa kosid mind! -
"Oh elusügis, kuis pääin ma sind ünskord vastu
Et kodemaamuld seans mind ühelt oma
Rüppse rõtna?"

Elve.

Midaagi... huijas

On ainukene aeg kord olemas kõd
inimene on vaba, kuselu näit talle ilus, pal-
jutootav ja naevatak vastu mulltades. Si on vest-
lev noorus- lapsepõli. Kaunid malestused,
mis jäannud melle tollist kuldsest ajast, ei
range nii pea.

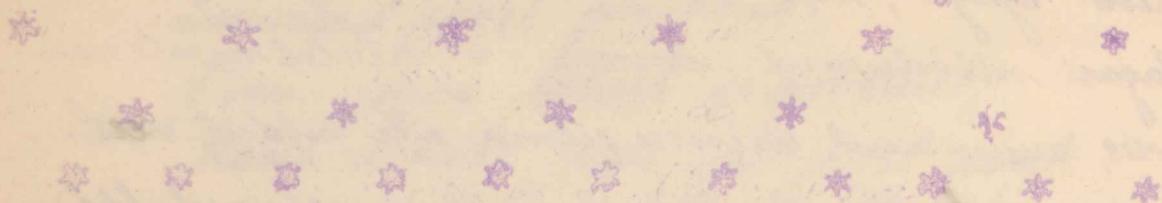
Hui oled sammnenud elu teel ning tutvune-
nud ajuga, mis on teistküngised, us mõtted
tagasi mõõdenud pääiseer. Sis tuleb meel noo-
rus, kujunevad vaimu silma ehe pildid veet-
nud just hinge tööeb igatens, veel kord läbi
elada lapsenõlve, ent see on võimatu!... Reeturad
aastad, reetub noorus, malestus vaid jääb.

„Ah, elade on imeliselt häär! laulab lau-
lin. Huij! see alati nii si paista, peame and-
ma siiski laulinele õiguse. Meie peame ise en-
da elu ilustama, peame saadma ti nii, et
te oleks töestli häär. Muidugi: inimene ei saa
midagi parata saatusele, vaid peab ulistuma
talle. Ja „vägito“ on ikooniat naerdes kannab.
Kleid, kas on siis saatus ikoneest nii karm ja
vali? Kell viib inimile enda „mina“ mängib
elus tähtsat ota; ja kui enda „mina“ sääsi elu

siama töe rada, siis ei tule saartus ka teda häält
nõrvale tööanama.

Edu on kui kanganudumine, mis vabab
hällist hauani. Kooltcegi, et lo kanga
oleks ehitat kaunide värvaga: valgel, vere-
punadel põhjal, armastuse suldeil läimil!

Juta Endla

Küdema ahju illus.

Nanaisa oli ahju küdema pannud.
Ahju pistist ta puud, siuitas põlema
ja nii sai tulili - ilus punanollane tulili...

Tuli nävis ja nävis ning siis peitseti
puud leenesse. Puud prigised, rakkused na-
gu valuravjatees, aga tulili hoolnud sellect.
Tuli hävitab, purustas ja puudest said tuuid..
Nud hõõgusid, kumazid, sätendasid lülu-
lilt. Aga leeki ei olmed enam ta oli rau-
genud..

Siinotide üle hõljus sinuvas helk ja teised

alpool süssine sid kumendavalt. Nend viivendavatid,
hülgasid, süsvaci köölu sid aegajalt hügla kuumusid.

Sünkide vahel eestasid tehanded säädemed ja nad
olid ilusad, nagu sulased lähed... Sisikogus si-
tele õrn tehanoort, ning säädened ei kuulnud
enam, aga söed prigised ikka veel, eest neil
oli valu...

Aegajalt mõduniteid söed - mõned meist oot
mustad, leiced teineteisased, kirjutid ja mõned
kumasid viivendavalt, suurspäraselt...

Vämane nattis valge helbedaip tundmedaid
süsi, aga kuumus nende ümber oli endine -
siis sulles vanaisa ahjuinnee.

Juta- Endla

Peidule.

Tule, mitte sõravat, siidames midaagi silda,
midagi soovida teile, kes peidule hoidjad.

Tule, kellega on hügla suur kohustus antud
täita ja vastutust määratut enda peal' völle.

Palju on aju, mis teopeale ist on kantud,
mis en määratud võita ja võitjana ilat end
võida.
Vahel on neid, kellel õnneks on vade ees lahti
kes pole piinched ja siidud mõ saartse tujukast
ja valla, millest

Laine ja õmas ja õdus peab olema siida ja kodu;
sinult sääl asuda luba võims karskeile anda.

Väljas võims seista ja jäädagi ^{võlga} sõber,
kes ennast kordni on unustanud mellebli mülka.

Hüstage enes isikut vahem ja tehke
kätestaaamatuks neli, kes väest pole teid ja teadke
meilg naistele, tulviv siis aineelt ilus ja veetles,
kui karske ma isegi mukodu ja elusseid noormees.

Ullila,

Noored ja vanad.

Meid huiavad ülal ^{b-80}
vaimude häälid,
meistrite häälid:

"Arge viivitage harjutamist
hääduse jõude!"

Goethe.

Ma ei mõtle harutada mõisteid "noo-
red ja vanad" bioloogilisest seisukoost, vaid
peithlisest pinnalist. On noori, kes nanna-
rad noortena hallejuunseid, ja hallpsaid,
kes surevad noortina.

Nooruse iseloomustavamad omadused on:

idealism, vaimustuse, usk, revolutsioonilise julges-, noorolla, tihendab, nevadet riine ees kande." Vanaduse iseloomustavamad omadused - traditsionist nimispedamine; idealism näi igapäevisse armelususe; vaimustuse asemel aabs elusüdame; alletanuse saatusel kui põrata maha, neist mitte õraolenevale tegurile; nõob elavõõm, ei loodeta oma jõesse; hoiatuse tagasi seundusist, olgu vüllalt, et nad sagedes ei arusaava, mida tehatuleas; "või m seda maailmal eelneb luna sandame," hoiatuse tagant järelle.

Oli vanasti aeg uusas oli, neid praequel aeg on läig maaondas, ta veel üksik enesega kaas. Tehnika arenub igapäevaga hääbla sammal edasi; inimese piiseline jõud on sekundite osade peale äravasutat; seurtes vabrikutes täheleab üks sekundilise enesuunastest surma, ehk nüüd ühes on teknoloogia ja seurad pahed, kööblised kui ka majanduslises elus.

Praegusest ajast on võistlus ainetel valmis lämises väga intensiivne. Võtanuse näia jõud on suur, et vastavõistlejat maha võisteldakohotanu lähenema ajaga kui vanasti see oli; seurutat hulka valmistada. Nasugune võistlus on püüaajalult läbiraitset, neid

meid vabrand omakorda ei jäta mõju avalda-
mata ne põletust vohka. Meie oleme seot el-
mäge ja peame siis ka sellega arvestama, kui
meie takahäire iseseisva rahvana reservat elu el-
la. Meix ei saa enam sellega läbi, et riikne
pääratööstust püüva loojate, vaid meie peame
lugema kirjanlust - võtma üldistest ele-
mentest sonda kui sa hädaloigusega osta Sam-
mudi ei saa meie senise lõbuskultuuriga
ühes sammeda, kes nüüd on meie noori tö-
navale on paiganud.

Eestlastel puudub viinidel iseloom, mis
on tingit pinaar, orguost ja tema isandast.
Siinelt siis suudame meie eliväraskus-
tele vaatupanna, kui melle on kindel iseloom.
Siinelt siimiseks hingevööllusis kujuneb na-
rante. Kannatituvad kannatavad rohkem,
Nad tundnevad paremini mis nad on ja
mis nad olema peavad. Sellepärast, meie
harilikud survelikud, elluastuvad noored, tund-
kem isenäast, ärgem laekem köigutada
köigiist tuulist, sevideerivem näin föid!
Tundkem alati; it elu on täisine väillas, ja
et näin saavutat on hädaloheus.

Kui meid vallab alati tööhaking, tais tuld ja energiat, siis alles kasvavad meist tegurid ja tihedatud inimesed.

Semini selleks ei ole olnud iseloomu ujundmine ja tihedaju kasvatamist mõttele silmas pidanud.

Mis noored olid siisgi nii tundivimad noored, nes spiti väll palju, kuid isegi tegema ei spiti mitte kui näkse pesagi. Koolest väljastunud pere noored igavusid tegurid ja tihedaju algtoonked. Koored, nes astusid spoliit välja, olid püsivat laiale terist metele üheid vältis vastu ilu oma rõõmu dega, nes neist tegi kõrde rüngelased; teised länsid ema lõva alla, kuid säält valandus muutusid sagelasti vanamatele riistunaletten; kolmandad aga astusid seltsesse, ent millest on võrsunud mõie õpimisaja tegelikud. Nihil seltsel olid suured ülesanded. Nii astasid eeslikeksid nõole, korraldaskid laulupäritajid, pildasid kõnesid, näit.: C.R. Jacobson, Kolm isamaa könet ja veel terasornasid olevatleid, millel edega seisti vastu saastusele ja venestusele. Need seltsid legutssid toll ajal, nad läitsid oma ülesande, olgu nüüd lalt, et nad olenistid väinud rohkem laiaulatuslikemad olle. Mis nad nüüd teevad

ja mis nad tegema peavat? Tegus on
meil õige kutsusimmaline. Viesti seis ei olegi
kindlat teguskuva. Ehn kui mingisugune on,
sits on sel kui küll, mis kui tag ei iha pea
vahel mahtrada. Slatance päävet põga,
ühest peost teise, ühest pere eenna õhust jär-
anisse. Oh olen siid need peodki sise riivra-
mad. Oh olen siid naid nendo oma korral-
det joudust. Üks pideu haaline kui leine,
inna ainult läub. Mäng, Läul-mäng ja
lõpuks tanto. Päästahed' nii ja nii näl-
lid. Einlaenud paberil alcoholita, seetõ-
da rõub, politsei. Ei arvestata illega,
mis peale neid on, vas vör venepetus, see
pole nende asi.

Vesnaeg tegutseti. Eesti aade eest, meid
peetanee saavutatule lüxusid. Nautanee
noorilt: jätku omad ja bierdamiseid ja
võla pits vana, ega su sind jooddeicuno tee!

See kõik on aja reinkaugele, vünnele, et kui
noored sarnases silih's edasi läherad, siis si ole
ihel hääl pääval mitte enam isesenvat
Eestit. Ei, piisk võidles, mis vestis seits-
sada aastat, si toki mitte hinnuta

55 -

lõbusultus. Siit pääls: tuleb noortel ole norvaldade oma paremate õranägemiste järels; tuleb andk noortele autonoomia. Etu lähed oma rada edasi; ei ole elus eismist, ja nes seisab, lähet tagasi. Inna ja abati on noored pidanud vanadega võitlema. Noor Eesti liiniimine kirjanduses nimetati saaste koojamiseks, Buritanu usluse ja libeole laulikuseks. Kõigi neude soimaniiste pääls vaatamata, on Noor Eesti võitnud omale poolt kivis; tema eesmäad väenlased on Noor Eesti sõbrud keitnied. Noor Eesti on loonud Eesti sõrjanu ekspopärs, vabatact tema germandismist, kui ka slavismist; on muut Eesti viijanduse euroopalismi. Politika elus on "noored" loonud riiklikeid norvalduseid, näit. Noor Tünlased. Elltmel maal juhivad noored vörarette supervabariisimist, näit. Hinnamaal, Noor Hinnlased. Igal maal on sarnane noorte liinimine koogu rõtmas, kus ajavad taga noormopolitiili piideid, kuid siuendavaad rahvuse tundnet-patriotismi. Heidetanee noortele ette: miks on nad siis siirgejoonelised, miks ei vali nad seda kuldset teed.

kompromissi. Kuid peatagu mules, mõned, kuastuvad omad eesmäed sammeval kompro-
missil - häälbeavat sel libedal teel. ja H. Raad-
sep ütles: Igal ajajärgal on oma noorus. Kuid
selles on ta alati üheüngus, et ta varem üld-
luseegleid kuniagi tärelinult voolas ei võta.
Korras, nes vastu ei hukka, olmeid väärstusi ümbrit-
si kindla, si ole nellegi noorus, si täidaks noo-
ruse ülesannet.

Noored edivad uusi taid, vanad gäi-
lapad traditsioone - see on oluliseen
vahel noorte ja vanade püsinõas.

Kogu on selgitannud, et on tavaris leia viieste-
si praeju seku uulteuvi asemel, mis pügab-
dab eneses viimase rõõgumaid huve ning
ühikas võimaldab lõhestumiste rahuldamist
noorsoos. Praegustele sopanindude ja sopanirjan-
duse, tabaka, hacardomi, nihete si longitent-
unde ja teiste sarnaste lõhestustega alkoholiga
koostarvitamise asemel tullevad lecca terv-
davad nooredinguid, milloised kindlustavad
noorsool iseseisvuse, et neist kannatid väö-
vilised kodanikud omale riigile, kes si lau-
langu teistele:

„Kollektiivne metsa
muistisõlve mulla alla.
Nende piima pigistused
nostku meile kustumata,”
vaid kes unustasid icenda, mitte on sed ro-
hustused - kes ei alku rõhujale, vaid pig minni
sun - lipu lääses. Kes nü on leinud ja teeb,
selle kohta ütles murrangus olev noor:

„Kes on satunneelu,
ilusam vilgi surm!”

Sarnased vahendid olid: opperingid, vir-
jandate edendamine, sport, karusküs, laul, mäng
mal ja veel teised sarnased vahendid, mis peletas-
sid inimse alkoholi kultuurist eemale; mis
teks neist elavõimsad ja taktejoelised inimesed,
kes ütlevad dembita sõnul: „Meil abomehed seis-
val pääs ja põrees, neid peam tarvitama ei ole.

Sarnased turneksed, et nad ei ole igendale,
vaid ühiskonnale. Nende hauaristele ei tarvitaks
mitte kirjutada: „Siündis, siinnitas, suri”.

See on olenord, millega ei saa leppide: ^{oo}
ned peavad näima ^{isi} rada. Nad on aet ^{si} i
ma ^{ise} rada mitte jõmannusest, vaid distaadi,

mill on vanad ^{ise} ette dinteeritud.

Ent noorsos organisatsioonid on tundnud inimuse, inimlikkuse ja patriotismi hundest, et koondada idealismilipu alla murrangulisi noori.

Noored, säält edasi, saku vanad on seisma jäände, mitte säält, kust nad algsid. Ja sennised hariduslikeid sõberid, kui teie tahate enote seal noori näha, siis muutne juba täna vastavalt omaid sihidi ja vaated, vastasel korral ärge sõüdistage noori, vaid isendid. Koonduge en noorsos organisatsioonesse, kus elab veel idealism, kus ei ole veel olgijutka, asju ja värsust. Kätuge õpiga ja vaboli lojutamood noored noorsos organisatsioonesse, et see hüve, mida teile teie õpetajad noolis andsid, saaks edasi arendet; aetuge teie köök, kes veel noorsos organisatsioones ei ole, lähmal ajal sinna. Lihisena lügutame mäed paigast ja leostame America noorte kirjaniku. Upton Sinclairi huudo: „Elli tahame uueks leua maailma, taleni ta muuta ah-nuse ja vika põrgust häädelse ja vabaduse lätliseks.”

Ellisolem tündinud ülenohutust, vilet-

sueet, maitset, hammaste kiristamiseet, mis oleme tundnud maapealseet põrgut, ja tõestatud haavataguse laevaga. Koore õugu trossel kui tulenõanga, vaid lastega meid juba oleviase tõku korjutada. Noorte põrult olgu „olevia”.

- L -

Rohkem julgust.

Olen püstitanud koncu hulga noorsoolasi, kes ei julge avalikult kaitsta omi idavallaga oma legeerit, vaid jäivad häitätlikult päästvaale jaoks, kui tekkede maha nende legeerit ja organisaatsiooni, kes neid töötavad. Samas ei noorsoolasi on veel parame räga palju. Ent mitte olni selliselt räga uurb. Nii inimesil pereedub protestivaim, nii puudub idealismi pooldejals noorsoolte omaverevolutsioonilises. Räga paha on seitsmest just siis, kui on noorsoo organisatsioones samasid eesmurd juhtivail sehit, seit sealt votal isagi mass eestle eskuju. Ja nii näevad väevalt kõik parasmeni eestneid noored sarnast protestivaimu pereedvist ja oma idealismi avalindus mitte näidamist, siis nii et neil on oma juhtede viimisse ja võib nii regi arvamine mood vette.

el noorsoo mahatagi jail on siisgi Püedule
 et ~~ja~~ mõneil noortel, keda olenev põnevad ja vah
 ju nimel noorsos idealeemi ja teguritest tõd
 uhind arvamust, ja mõist nad veel näinud, et
 vendl ja hoi. oma tegurist rühmitusid ümagi,
 ei saanud, ja seda ainsult tulude ja mälestise
 jätkasid, cas ei ole nähtust, et noorsos tõh
 jutustole, kas vast meie teguris töötati ei olgut
 tõsi ja vaimu närvitaja. Erit selle olete õn
 hoidmisest päästis ~~noorsoo~~ lükus, ja hoi.
 alati valvel olemaas hoi tundituse noorsole
 peale, siis kohu vastu mõima, aga kunaagi mitte
 päältaatajaisse ja õõle. Päevad ja meil noor
 soojuhid, ka rogi noorsugui lahtma oska-
 ma väistada oma tegurist. See uku ei ole
 ta ega tõttu, siis on see vesnikivi saelaaside mi-
 ne noorsvolikumusele ja selle velle iska-
 mine. Püedule seda teha võiv noored! Peate ja
 väga hästi, et tuldevik on ikkagi meie, kuigi
 olevikus mõnikord püttume. Noored, olge re-
 volutsionilised, pooltage reformi, toetage neid,
 kes teie idealeemi eest vältlevat ja ärge jaage
 kuniagi, ainult päältaatajaisse vaid tundige
 edasi - pastemuso pool. Püü ja selle oma juhte-
 le südamele ja nõudke neilt seda. Meis vör-
 ja tundlikkuse ja püedule mõõdu mõõdu

me valla väga palju eeskuju oma keskjuhatusest, et saab valitsel täielik protestivaim ja revolutsionilikuus nõige vastu, mis on tankistuse ja komiituskirvits meie rahvuslike noorsoo liikumisele ja milline hulgla suur tagajärg on olnud sarnasel tööl. Põeti; sarnastest juhtest on meil häamine ja võime ühined õnne, et meil nüüdsga edukat juhid on. Ka osakond on ükskuid isikuid sarnase tanti kaga palju suutnud ära teha. Alleis peame endid ise kaitsema. On ju loojuksadus sarnane, et kesiend ei vaitsee, et seda teha ei jõua, see jääb teiste jalgu, kusteda halastamata põrvus röktause. Sellepärast tulub meil muid avalikkult kaitsta. On na U.E.N.L. Kain osakond tundud protesti sündmustena, mis nagu seda F. Taglas "Loomingus", Urviki kohte arvates kirjutades nimetas. Ehk viell F. Taglasi viijutus, Urviki rohka sama sega nõja toimetuse seletuse järelle vihatt tabav ei olnud, on lähenedes, nagu olen U.E.N.L. Kain osakond protesti sündmuste, nauniis tabav.

Protesti sündmuste sens saab U.E.N.L. Kain osakonda, samuti tervit U.E.N.L.-d pidada. Siis, kui voodotanee tema peale, nühk on

- 25 -

koondanust idealismi pooldejad ja näijärseni
etapist noored, ning tahavad valmistada pün-
da parameelse. Mitte aga kunaagi nii. magu
seda mitmed pahatahtlikud inimested - öistavad;
nimelt peitase noorsootüüaomise sündomist
ünerkuti näijärist lõva tähjate töövõjaks. Et aga
noorsoo lükumine läeti praegu endas väga pal-
ju idealismi peitor, seda truu meie noored,
ise kõige paremini. He näinemad vaned ei
ei siis seda alati, vaid tunnistavad avalikult,
et noorsas idoloogias, ilmavates - peitub
idealismi rohkem, kui kusnil mujal. Noored,
näidavam seda alati omis sõn, ja teguks,
ning kaitse ovi maled avalikult ja osa-
algi julged, eest julgete parall on maailm! -

Kaue kool täinud aastasajel.

Aastat, 1845, lõi kahe Kaue vallakooli algusaastaks. Kool asutati ennen, kui selle sohans säädus algkoole kolita ilmus, vabataktibiselt sellaegse ümbermõisa rendihärra von Hennini'i poolt oma valla rahva "rõõmuse ja kasuks".

Esimene kool paigutati Kasvando küla "Nigula" talu kambriisse, mis agus praegus, Altmardi" talu kundi peal, vaine serval, kus kavu roht tiigi kaldal veel praegu näha on.

Esimene kooli õpetaja oli Jüri Vilberg, lääne kilast, Tooma talust, kelle Henninigi härra näo teise Kaue noormehega Järvamaal, Staste mõisas, omal külal laenis koolis noia, kus selbaegiid kooliõpetajaid ettevalmistati.

Jüri Vilberg oli Kaues õpetajano 1845-1859, sa. 14 aastat. Lähemisse põhjuseid on teadmata.

Umbes sel ajal ehitati "Koni" talu kundi peale uus koolimaja, muidugi rehetoo ja rehvalooga ühineks alla, samal kohale, kus praegune Kasvando küla vanakoolimaja seisab. Uueno õpetajana tuli Läänemaalt, Vigala kihelkonnast, Marius Estra, kes ageda ico-miga eneselole vastasuid noorus ja seda siis koolimaja madala ja positsi arunoha pärast, ilustaaugu Madiiseni nutiti. Madiis olmes lastega väga reisi, eba ta vili-

alles noormees, 19a. vana oli. Seljas kannus! ta musta
gaterknubbi ja jalas pirossäärega caapaid.

Koolis oli lapsed veel vähe poole. Hendegagi oli
öpetajal tegemist, et poisse abja pealt maha saa-
da, kuhu need vahetummi ajal ronisid. ellõnne
pidi na elladis ise järele minema ja jalguviidi:
alla tervima, millele meesideugi viissa nukkles järg-
nes, mida ta väga heldo jagama oli.

Madis Ecsoa oli öpetajaks 1859-1862, nuste
kaebtuse peale lahti läeti.

Järvamiseks öpetajaks tuljärvamaalt
Lokuta vallast Ants Veinberg, kes 7.aastat Kainu
jusis. A. Veinberg oli muusikaalne öpetaja, kes
Kainu esimese laulekoori asutas, kus nelja hoi-
leleri niikülaalu viisi öpetati. Laulekoor oli
väga kuulus: näis isegi järvamaal sohbel möi-
sa häärat, von Henninigid laulega ära saatmas,
kus ta suure riide osaliseks sai ja lekk mäisa-
proua igale lauljale pülli nikkis. (Kool, öpetaja
saanud paari uusi vesaapaid, sest et tal juba
2 püblit ennen olined).

A. Veinberg shitas ka ise orelid: ühe, puu
viledeja, koolimaja ja teise suure palulmaja,
kus see veel praegugi seisab. Veinberg lahkus
Kainust 1889.

Sel aastal jagunes Kainu vallakool nahes.
Salutaha, Jakobi talu roundi peale, ehitati teine,
praegu alles piiri puu koolimaja. Õrimessar

õpetajaks tuli siinma jaan Jürgenfeldt, jääramari, kes siinma nii enes aastaks jäi. See õpetaja tuli aga varsi külarakvaga väine pahandus ette. Nimeleks ei üks küla nana nooli pölli peale läinud, velt ka õpetaja tulises vihas maha lõinud, mis peale tida "Kana jaanin" hanati hiiuidma. Muudatult alustas aga Jürgenfeldt tablomrees, kes viulist mängis ja nii, "Salutse rahva laulma pannud!"

1869 tuli ka Kärvando nooli peale uus õpetaja Viljandi maalt, Lustivere vallast - Kaarel Kaagik, kes Käice 20 aastaks ametisse jäi. Tema ajal, 1880, ehitati juba tein uus koolimaja vanu asemel, ilma riivaluseta. Koolimaja ehitati sel ajal juba 15. aastat et säilita vallavan "ja vobasse, täi ja ruumi pikkus. Ega otse pidi õpetaja ühtlasi ka vallavirjutaja olema.

Kastel 1875, tuli Salutaha uus õpetaja, nro Aver, Kainot, nes Kärvandos S. Veinbergi juures koolis käinud ja nii võrd hästi õppinud, et ise par "ennast läiendates, õpetajaks võis hakata." Temaga ühel ajal näis na Pärn-Hanu füri luige koolis, nes pälje Hädvale õpetajaks sai. J. Aver oli ka väga muusikaalne õpetaja, kes omatehtud viuliga laulu ettas.

Juhendumis tööde said need mehed ametist lehdi. Seljal oli väljarändamise tukk Venemaa. Ka õpetajad, joan Oso ja füri luige oled kõik a Vene ja selle mängas. Mõja jõe ääres n

Kuadel koolinohatu ajal, mis igasest koolitöö lõpus
juuru õpetaja häär, ja pürees peeti, kuhu kõik nihel-
as töötavad õpetajad sihks koolivaramatalega olid
koristustus konkursilema, puidusid sel nimetusel
kaas õpetajat koosolekult. Hinnahärra riigi-
miso peals: „Kus need koolmeistrid on?“ vasta-
nud neagi õpetajaist, et „Vene maale läinud.“
Selle peals vastanud koolinohtu lühimed nii,
et nad tooti üt üles varanud ja sõna „Vene-
maale“ mitmel korral norraneed. Sägajärg
oli see, et mõlemad õpetajad lehti lasti, et nad
oma vablicelt koosolekult puidunud.

1896 tuli Salutaha uueks õpetajaks Koer nihelk Ravila Vilvallikult Peter Krieg, kes kindla ini-
nari loptanud. Koer oli tol ajal juba posuna
koor asutatud, kust ka õpetja Krieg osavõtnud.
Nüüd kaiu tulles töö ta ka selle mõttele siia, mis
kohe poodohoidu leidis. 1897., Kasvando uus koo-
lumaja õmlestamise puhul, oli Kairus mõisahäär-
ra von Vetterstrand'i poolt 100 rubbla kingitus
uute orelite ostmineks, mis eugune summa aga
õpetaja Kaasiku kätle seisma jäänud, kes eellega
midagi pole vanud pealhakanata. Nii on mõis
mõisahärralt paljuma, et see summa posuna-
koeri asuts misens saaks lubatud, mida ka von
V häärmelega lubas. Õpetaja Kriegi teonu on
gi, et Kairus laulu- ja sgu seltz asub, mille asu-
tamiseks ta tööke andis.

Õpetaja, kaasik, jäi aga siltsi elus passiivseks, ainult vallasekretäri kohuseid, peale õpetaja ametit, oma peale vättes, mis peale J. Jürgele põleti lahkuunise Salutanka, kõin ühtenokku kasvandose ületoodi.

1888., Aleksander III ajal, venestuse tulened, eati vallakooli uuevastajajooks rahvaskooli inspektorid ja vallakooli õpetajaitt nõesi: juba täielist venneks valdamist, mille ~~viib~~ oska-mise tõttu rüolemate koolide õpetajad olid sunnitud lahkuma.

Vallale oli näsi antud kasvandose uut õpetajat validu, mida aga vald ei leinud. Sasta pärast, s.o. 1889 määrati kasvando kooli peale uueks õpetajaks Gustav Rundi, Tallinna kreisnooli haridusega, kellele v.a mõlt 120 rub. roha ja 5 rub. valgustuseni palgaks määrati. Edaspidi jäi aga endise õpetaja näes olev talu ilma ründata õpetajale tarvitada, talisttöö eest palgaks.

Salutaha jii dasi õpetaja Krieg nummi 1893 aastani, mit tema asemel Tuhalast õp. Joh. Tiits, Kunde seminaari lõpetaja, inspektori poall määrati. Joh. Tiits suri aga aasta pärast. Tema asemel tul. 1894 tema vend Jüri Tiits, kes oli agas seltskonna tegilane ja hää muusika mees, kes astus laulukoori ja seltskonna teguvast juhatama.

Mõlemad õpetajad töötasid Kairus kuni 1912 aastani, mil endine vallakool ümber muudeti 2de kl. Vene Harid. Ministeriumi koolis ja uus suur koolimaja uus nõha peale, "vana Põlma" sauna hoondi peale ühendati, mille rahvakooldi inspektori poolt uued õpetajad, Jaan Laan ja Johannes Kalamees, Tartu õpet. seminari lõpetajad räädrati.

Ellila.

Küsimused.

1. Milliseina tähub nõha oma tulevast nööri?
2. Missugune tähtsus on spordil ja millist spordi tuloks maal harrastada?
3. Mis on Kairus nii palju majanduslikest seltse, ja mis neis nii palju väärnähtusi juhtub?
4. Mis ei ole senni veel Kairus rahvamaja osutet?

Toimetus.

Vastutav toimetaja Stepan Leidsoop
Pegev toimetaja Elise Reedi.

Sisu:

Lugejaille - Taimetus

Meie - Ellila

Linnute silvahetku muise - ny

Kevade - Vesipluus

Hiliskevad - - ny

Elusügis - Elve

Eldagi - Juta Endla

Küdava ahju ees - Juta Endla

Neidtele - Ellila

Noored ja vanad - d -

Rohkem julgust. - Noorkevad

Kaiu valla kool läinud aasta sejal - a

Kiisimused - Taimetus.

Valgaandja: Ü.E.W.U. Kairu osoaond.

Taimetusse aadress: Noort Pui 1° Kairu algnaol, Kairu a

Paljundataksem kairu algna ees

